2.

Praktický případ urážky na cti dle § 487. tr. zák. I když se nepodaří nabídnutý a zákonem také vyžadovaný ***důkaz pravdy*** *(§ 490. tr. zák.), lze za určitých okolností konkretního případu vynésti rozsudek osvobozující.*

Rolník J. S. d o v ě d ě l s e, že jeho syn H. S., ve společné domácnosti s ním žijící, odciziv mu doma kabát, prodal jej A. L-ovi za nepatrný peníz. Učinil tedy proti A. L. u okresního soudu trestní oznámení, ve kterém tvrdí, že A. L. koupil od jeho syna H. S. věc, o které vědomosť má, že byla v domácnosti jeho odcizena.

Při trestním vyšetřování v tomto směru zavedeném zjistilo se však, že A. L. kabát nekoupil, nýbrž někdo jiný.

A. L. podal pak na J. S. žalobu pro urážku na cti, avšak žalovaný byl obžaloby dle §u 259^{3} tr. ř. sproštěn z těchto podstatných

d ů v o d ů:

Jest zjištěno, že jmenovaný syn obžalovaného již v roce 1902 žalobci A. L. z a s t a v i l věci, v domácnosti obžalovaného odcizené. Žalobce vůbec jeví náklonnosť ke kupování věcí podezřelých; byl již jednou pro přestupek §u 477. tr. zák. odsouzen.

Důkaz, že i t e n t o k r á t e žalobce A. L. od H. S. odcizený kabát vědomě koupil, se ovšem obžalovanému naprosto nezdařil. Ale vzhledem k tomu, že žalobce A. L. byl s jeho synem H. S. ve spojení a dával mu zástavy na šatstvo, které H. S. doma odcizil, dále vzhledem k tomu, že dva lidé a to J. V. a A. P. tvrdili vůči obžalovanému i jeho snaše (kteří se jim netajili, že A. L. soudně budou stíhati), že kabát koupil žalobce a že totéž říkal doma také H. S. — nelze obžalovaného uznati vinným přestupkem proti bezpečnosti cti. Každý státní občan, který nabude vědomí o nějakém činu trestném, má právo o něm oznámení učiniti. Právo to bylo by illusorní, kdyby vydán byl ten, kdo se ochrany soudu domáhá, nebezpečí, že bude za učiněné trestní oznámení stihán jenom proto, že svědkové, kteří mu udaný fakt mimosoudně tvrdili, potom před soudem fakt ten nedokáží. Zlomyslnosť nebo nedbalosť svědků nemůže přece spadati na jeho vrub. Obžalovaný před soudem dokázal, že měl závažné důvody pro to, aby pokládal za pravdivé, co oznámil úřadu a nelze ho tudíž prohlásiti vinným přestupkem proti bezpečnosti cti. Jinak by každý, kdo v domnění svého práva učiní trestní oznámení, byl vydáván v šanc trestnímu stihání, když b e z j e h o z a v i n ě n í výsledek vyšetřování nepotvrdí to, co on podle svého nejlepšího přesvědčení za pravdivé pokládati m u s i l. Kde je sebe nepatrnější úmysl ublížiti cti A. L.? — Jen tehdy lze přece mluviti o trestuhodnosti v podobných případech, když někdo udá něco nesprávného (a urážlivého) zlomyslně nebo aspoň z nedbalosti. —

C. k. krajský soud v Olomouci k odvolání žalobce A. L. potvrdil tento rozsudek, poukázav stěžovatele, který odvolával se v daném případě na přesný předpis §u 490. tr. zák. ve příčině provedení plného důkazu pravdy — na rozhodovací důvody prvního soudce.

(Rozhodnutí ze dne 18. dubna 1904, Bl. 111./4.)

3.

Zločin dle § 171., 174. II. d) tr. zák. anebo jen přestupek dle § 460. tr. zák.?

František M. dopouštěl se po delší dobu krádeže vína z uzamčeného sklepa souseda v témže domě bydlícího, který otvíral si tím, že přetáhl vždy železnou záponu (t. zv. hašplu) u dveří sklepa nejen přes železný kroužek, do něhož zapadala, nýbrž i přes visací zámek, který na kroužku visel a měl zabrániti odepnutí zápony od kroužku. Vzešlá škoda obnášela přes 10 K, byla však menší 50 K.

Po provedeném přípravném vyšetřování neshledalo c. k. státní zastupitelství příčiny stíhati Františka M. pro zločin krádeže a postoupilo spisy c. k. okresnímu soudu v P. k příslušnému jednání pro přestupek dle §u 460. tr. zák. spáchaný tím, že František M. během delší doby z držení a bez přivolení B. Z. pro svůj zisk odcizil ze sklepa jeho vína v ceně menší 50 K.

Zmíněný c. k. okresní soud prohlásil se však ku projednání případu nepříslušným a vrátil spisy c. k. státnímu zastupitelství dle §u 450. tr. ř. Na stížnost téhož učinil c. k. krajský jakožto odvolací soud v Olomouci pod č. j. Dl. 6. dubna toto

usnesení:

Okresní soud v P. jest příslušným ku provedení trestní věci proti F. M. pro přestupek krádeže a tato trestní věc vrací se témuž okresnímu soudu k příslušnému jednání dle §u 450. tr. ř.

neboť:

Obviněný udal, že se dostal po každé docela snadno do sklepa poškozeného B. Z., poněvadž zápona (hašple) měla veliký otvor, tak že on tímto otvorem i visací zámek mohl protáhnouti a tak bez dalšího dvéře sklepa otevřel. Odstranění uzavírky nedalo tedy obviněnému žádné větší námahy a nebyl také nucen, delší čas na místě činu ztráviti. Tuto skutečnost musil i poškozený připustiti a byla také četnictvem konstatována. Následkem toho nejedná se tu o stav uzamčení (Sperrverhältnis) a poněvadž dle konaného šetření nelze s určitostí za to míti, že vzešla škoda přes 50 K, jest zde co činiti s krádeží z prostoru neuzamčeného, se vzešlou škodou pod 50 K, což tvoří skutkovou povahu přestupku a jest tedy okresní soud k projednání této trestní věci příslušným. — Dr. K. Mareš.